

WORD GEEN ARME OUDE BEJAARDE!

We worden met zijn allen steeds ouder, ongeveer 81 momenteel. Alleen niet met z'n allen even hard. De laagstopgeleiden in Nederland leven zo'n 7 jaar korter dan de hoogstopgeleiden, en dit verschil neemt zeker niet af. Daarnaast is het verschil in levensverwachting tussen mannen en vrouwen iets kleiner geworden, maar met 4 jaar nog steeds flink. In 1980 leefden mannelijke artsen 3,4 jaar korter dan vergelijkbare niet-artsen mannen door de zware werklast en een ruig leven. In 2005 was dit verschil nog maar een half jaar. De werkweken van artsen zijn genormaliseerd, hun levensstijl ook, en hun begrip van en toegang tot de steeds complexer wordende zorg is optimaal. Misschien leven artsen binnenkort zelfs het langst van alle academici.

Dit is op heel veel fronten natuurlijk fantastisch nieuws voor artsen, maar niet voor de pensioenfondsen. Want hoe werkt zo'n pensioenfonds? Het is eigenlijk niet veel meer dan een grote spaarpot waar alle werkende beroepsgenoten geld in storten. Een stukje van de pot is nodig om de nabestaanden van vroege sterfgevallen financieel te steunen. Maar op het grootste deel van de pot moet je goed passen, als het lukt wat rendement maken en uiteindelijk een levenslang pensioen van uitkeren aan de gepensioneerde artsen. Met name door de sterke groei van het aantal medici in Nederland zijn de meeste deelnemers nu nog in de betalende fase. Maar dit blijft niet zo, en dan komt de boemerang van de hoge levensverwachting.

Reken maar mee: Het gemiddelde Nederlandse pensioen moet zo meteen 14 jaar uitkeren (van 67 tot 81 jaar). Een pensioenfonds voor alleen de laagstopgeleide mannen maar 8 jaar (van 67 tot 75 jaar). En een pensioenfonds voor artsen maar liefst 19 jaar (van 67 tot 86 jaar). Dat komt omdat het pensioenfonds dan voor 75% gevuld is met vrouwen (geeft een 2 jaar hogere levensverwachting) en als je de stijgende lijn van nu nog een jaar of 10 doortrekt een 3 jaar hogere levensverwachting vanwege verder verbeterde gezondheid. Dat is ten opzichte van het landelijk gemiddelde (zeg het ABP) bijna 35% langer, en ten opzichte van het ongeschoolde havenarbeidersfonds zelfs 125%.

Nou zal dat meest extreme fonds niet bestaan, maar die 35% verschil met het gemiddelde ga je ook echt niet goedmaken met een goed beleggingsbeleid of lage uitvoeringskosten. Als het je niet lukt om je stiekem aan te melden bij de metaalbewerkers of classificateurs moet je in ieder geval zo min mogelijk met je beroepsgenoten sparen, en zoveel mogelijk met de gemiddelde Nederlander. Dan krijg je bij gelijke inleg 35% meer uitkering. Of je motiveert je vakgenoten om tot een afschaffing of een versobering van je pensioenfondsen te komen. Het alleen maar samen regelen van een nabestaandenpensioen is namelijk wel weer heel goedkoop!

“Je moet zo min mogelijk met je beroepsgenoten sparen, en zo veel mogelijk met de gemiddelde Nederlander”

Zo zie je maar dat wat in theorie een logisch en solidair plan lijkt – een pensioenfonds met je eigen beroepsgroep – in de praktijk niet zo rendabel uitpakt. Een frictie tussen theorie en praktijk die ik overigens wel vaker tegenkom in mijn advieswerk.

Hadden die tandartsen het uiteindelijk niet zo verkeerd gezien met de afschaffing van hun pensioenregeling. Er van uitgaande dat de bespaarde guldens en euro's niet allemaal uitgegeven zijn tenminste!

Philip Jaspers is venoot bij Raadgevers Kuijkhoven. Samen met zijn collega's gaat hij dagelijks in gesprek met medische ondernemers. Dit gesprek begint met luisteren. Want iedere medische ondernemer is uniek. Geen twee adviezen zijn hetzelfde.